

en vis Næring, gjør, at han skal svare Næringsstat. Denne Stat falder altsaa ofte paa smaa Haandværkere og Næringsdrivende, der sidde i trykkende Raar med stor Familie og et ringe Erhverv, og det har forekommet mig besynderligt, at disse Mennesker fremdeles skulde svare denne Stat, naar de i Virkeligheden ikke havde Skatteevne. Forsaavidt nogen Haandværker svarede en ringe Næringsstat, men iøvrigt var en velhavende Mand, vilde han jo naturligt blive paalagt Stat, i alle Tilfælde faae en Forhøielse i Hjælpestaten. Den Bestemmelse, jeg har ønsket optaget i Loven, at den Næringsdrivende, der ikke svarer over to Portioner Næringsstat, aldeles skulde fritages for denne Stat, vil, som jeg har udviklet i Motiverne, ikke komme Andre tilgode end de Næringsdrivende, som aldeles ikke have nogen egentlig Skatteevne. Det maa ogsaa bemærkes, at medens Næringsstaten nu udreder det dobbelte Beløb af Hjælpestaten, er hver enkelt Næringsstatteportion det dobbelte af en Portion Hjælpestat, og altsaa svarer den Næringsdrivende, der udreder to Portioner Næringsstat, under de nuværende Forhold omtrent 5 Rbd. i Stat, hvilket er overmaade trykkende for mange af de mindre Haandværkere. Det forekommer mig nu, at naar Alle ere enige om at ophæve Næringsstaten, vilde det være naturligt som Overgang at fordele det Beløb, som nu ligger paa Hjælpe- og Næringsstaten tilfammen, paa den Maade, at man gjør Forholdet omvendt af, hvad det nu er, saaledes at der for Fremtiden kom til at falde det dobbelte Beløb paa Hjælpestaten mod paa Næringsstaten. Naar den ærede Ordfører sagde, at de 140,000 Rbd., der efter mit Forslag vilde falde paa Hjælpestaten, vilde blive at udrede paa en saadan Maade, at det alene vilde blive til Begunstigelse for de Næringsdrivende — det var Meningen af hans Ord — saa er det en Misforstaaelse; thi det er ganske vist, at de Næringsdrivende, som derved, at det hele Næringsstattebeløb bliver nedsat, faae en Lettelse i Næringsstaten, vilde faae en Forhøielse i Hjælpestaten, forsaavidt de maatte kunne taale at svare en saadan Stat, og kunne de ikke taale det, er det en naturlig og retfærdig Forbring, at de faae en saadan Lettelse. De smaa Næringsdrivende, som jeg

vilde skaffe denne særlige Lettelse, har jeg søgt at forsvare ved, som jeg har tilladt mig at fremsætte det i Motiverne, blandt Andet at henlede Opmærksomheden paa det for Samfundet Skadelige og i sig selv Uhenfigtsmæssige, der er i at tage Stat af en Mand, som staaer overmaade nær ved at falde det Offentlige til Byrde. Der er mange af disse Familier, der ere saa særledes trængende, at de snarere kunde behøve en Understøttelse, end at det burde paalægges dem at bidrage til Kommunen. Det maa jo ogsaa bemærkes, som jeg alt har anført, at de, der faae Fritagelse for disse to Portioner Næringsstat, vilde, naar de kunne svare Stat, blive rammede igjennem Hjælpestaten. Jeg skal derfor tillade mig at opfordre det ærede Thing til at stemme for et af disse Forslag.

Ordføreren: Jeg vil blot tillade mig at oplyse den Misforstaaelse, hvori Mindretallet befinder sig, naar den ærede Taler mener, at de, der ifølge hans Forslag blive frie for Næringsstat, kunne sættes til Hjælpestat. Oveni siger jo nemlig ligefrem: „Som Følge deraf bliver ved Næringsstatens Ansettelse ubelukkende at tage Hensyn til selve Næringsbrugets Bestaaen og til det Omfang, hvori det drives af den Paagældende, hvormod de Næringsbrugere, som enten i deres Bedrift eller uafhængig af samme eie en saadan Formue, at de kunne taale at give et hyderligere Bidrag, tillige skulde ansættes til en til deres Skatteevne svarende Andeel i Hjælpestaten.“ Altsaa vil det kun være saadanne Næringsstatydere, der kunne komme til at svare Hjælpestat, som have en betydelig Bedrift, hvori der stikker Capitalformue eller Formue udenfor samme; den derimod, der uden Capital driver en Næring selv i stort Omfang, vil derefter slet ikke kunne komme til at svare Hjælpestat, og allermindst vilde de, der kun svare to Portioner Næringsstat, kunne komme til at yde nogen som helst Hjælpestat, da deres Raar maae være saa smaa, at man ikke kan antage, at de have nogen Evne til at bære Hjælpestaten.

M. Jensen: Den ærede Ordfører var imod mit Forslag af den Grund, at de